

Шейсет и седма глава

- Кой е Додранс? - пита Миро.
- Свекър ми – казва Физор Апс.
- Бащата на Винко Станс? - чуди се Миро.
- Да – потвърждава Физор Апс, - и синът на Блавор.
- Значи ще има малко семейно тържество – ехидно подхвърля Миро.

- Нещо такова – клати глава Физор Апс.
- Хайде, побързайте – подканя ги Иво Жупан.

В този момент над тях се появява совалка на полицията на Алтре Мунс. От високоговорители се чува:

- Всякаква съпротива е излишна! Предайте се доброволно и това ще бъде отчетено при съдебния процес!

- Майната ти! - вика Драгица и натиска спусъците на двата пистолета.

Совалката се обхваща от синкави вълни, но нищо не се случва. През това време Физор Апс минава през вратата на рая, а след нея Блавор и Иво Жупан, които носят единия зашеметен. Малко след тях минават Миро и Винко Станс, мъкнещи другия зашеметен. Последна е Драгица, която продължава да стреля по совалката. Последният залп явно засяга совалката, защото тя изгубва управление и започва да пада по спираловидна траектория. Накрая се блъска в земята на двеста и петдесет или триста метра от вратата на рая и отскача като гумена топка. Драгица не гледа повече, а бързо скача през вратата на рая.

В базата на влечугоподобните на Земята, пред вратата на рая са се събрали няколко души, които посрещат пристигащите.

Миро веднага познава единия от тях и извиква:

- Бърджанин!
В същия миг и Винко Станс и Инко Нитс в един глас извикват:
- Монти Кол!
- О-о! Скъпи братко! - вика Монти Кол. - Най-сетне се събрахме! Винко, не се ли радваш, че ме намери? Миро, къде е Драгица?
- След нас, идва – едва успява да измънка Миро.
В този момент до него се изтъркулва Драгица, която е насочила двете оръжия.
- Спокойно! - вика Монти Кол към охраната на базата. - От нашите е.
Драгица гледа изненадана и възкликва:
- Бърджанин!
- Ето че най-сетне се събрахме! - казва Монти Кол. - Запознайте се с Додранс, моя шеф. Той е готов да ви даде политическо убежище, ако поискате.
- Политическо убежище? - не разбира Иво Жупан.
- Ами нали бягате от полицията на Алтре Мунс – уточнява Монти Кол.
- Това е недоразумение – обяснява Винко Станс, след като поздравява баща си. - Един полицаи мръднал и цялата полиция тръгна по петите ни.
- Дали е мръднал или вие нещо я объркахте? - пита Монти Кол.
- Питай брат си – дръпва му се Винко Станс, - той ще ти обясни най-добре.
- Винко, нещо много си изнервен – казва Додранс. - Какво толкова се е случило? И без друго, някой трябва да поеме фирмата на дядо ти. Аз все още съм на държавна служба и няма да мога. Но сега моментът е напълно подходящ ти да се нагърбиш с управлението на фирмата. Парите и властта, които ще ти осигурява тя, са много по-

големи от тези, които ти осигуряват държавните длъжности в две епохи.

- Нямах намерение да поемам фирмата, поне не сега – отговаря Винко Станс.

- Нали ти казах – намесва се Блавор, - ще ти се наложи, като се имат пред вид последните събития и отежняващите обстоятелства.

- Какви отежняващи обстоятелства? - не разбира Винко Станс.

- Първо – бягство от властите, второ – отвличане на длъжностни лица, трето – употреба на оръжие за съпротива и сваляне на полицейска совалка – обяснява Блавор.

- Аз не съм замесен в отвличането и използването на оръжие – протестира Винко Станс.

- Как да не си? - обажда се Физор Апс. - Кой носи единия от зашеметените?

В този момент двамата зашеметени започват да шават.

- Додранс – казва Блавор, - погрижи се тези двамата да бъдат на сигурно място, за да не избягат.

Додранс дава знак на двама влечугоподобни охранители, които нарамват по един от зашеметените и ги отнасят.

- Ще ни трябват да ги разпитаме – казва Иво Жупан. - Сигурно знаят къде е изчезналият водач на вилното селище до историческата врата на рая.

- Водачът на вилното селище? - вика Монти Кол. - Кога е изчезнал?

- Преди два дена – отговаря Иво Жупан.

- Ще ги накарам да проговорят! - гневно казва Монти Кол.

- Монти, какво ти става? - пита Инко Нитс.

- Трябва на всяка цена да намерим водача на вилното селище до историческата врата на рая – възбудено обяснява Монти Кол.

- Че какво можем да направим? - пита Инко Нитс.

- Всичко възможно! - вика Монти Кол.

- За някакъв непознат? - чуди се Инко Нитс.

- Ти си непознат! - ядосва се Монти Кол.

- Да, това значи името ми – вдига рамене Инко

Нитс. - Само не разбрах защо толкова се развълнува от изчезването на този непознат.

- Той не е просто непознат – натъртва Монти Кол. - Това е баща ни!

- Баща ни?! - вика Инко Нитс. - Откъде ти хрумна?

- Мама ми каза – отговаря Монти Кол.

- Тя може всичко да ти каже – гледа го недоверчиво

Инко Нитс.

- Тогава я питай лично – казва Монти Кол.

- Едва ли скоро ще мога – клати глава Инко Нитс.

- Няма да чакаш много – отговаря Монти Кол. - Тя е

тук.

- Тук? - скача Инко Нитс. - Мама тук?

- Да – потвърждава Монти Кол. - Наложил се да я прибера, защото властите я бяха подгонили.

- И защо да я гонят? - пита Инко Нитс.

- И тя не знае – вдига рамене Монти Кол. - Но сега ми се струва, че започвам да разбирам. Ела, ще те заведа при нея.